

Darko Hribar: Nesreča ob odkrivanju Kriškega brezna

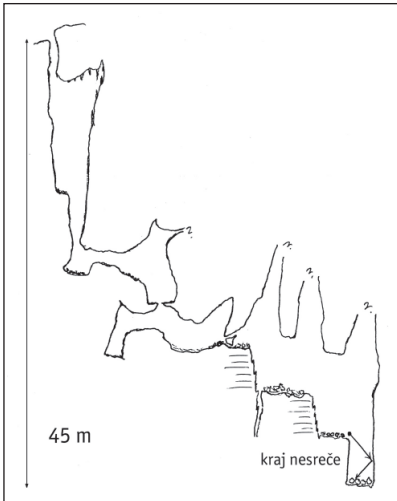

Darko po akciji v Štirnici.
Foto: Andrej A. Hudnik Z.

Kriško brezno, ki smo ga odkrili marca 1999 kot polšino, leži nad malo suhokranjsko vasico Gornji Križ. Raziskali smo ga zaradi vodovodne izvrtine, ki je v vznožju brezna, slabih dvesto metrov stran. Ozek vhod smo razširili in se spustili vanj. Vhodni del se po treh metrih razširi in pada do globine okoli 25 metrov, kjer se v majhni dvoranici obrne v zelo ozek vodoraven meander. Zaradi ožine sem snel plezalni pas in nadaljeval brez varovanja. Tako sta storila tudi Tadej in Marko. Raziskovanje smo dalje po stopnjastem breznu še kakih 15 metrov v globino, kjer se je brezno zopet zelo razširilo z visokimi kamini.

Tu me je presenetil usoden padec v globino. S Tadejem sva stala pred globljo in nepreplezljivo stopnja brezna. Jamarska raziskovalna žilica mi ni dala miru, zato sem poskušal ugotoviti, kam pelje. Poiskal sem oprimek, da bi lahko pogledal v globino, a že isti trenutek sem poletel v globino z glavo naprej. Na srečo sem pristal samo kakih 5 metrov nižje, zagozden med podornim kamenjem. To je bil verjetno tudi šok za Tadeja, saj je stal prav ob meni, ko sem padel, a je že v naslednjem trenutku dobro odreagiral. Ko sva si izmenjala prve besede o težavnosti poškodbe, se je vrnil do Marka, ki nama je prinesel pasove in vrv. Ob pregledu poškodbe sva ugotovila, da imam hujšo odrgnino na desni nadlahtnici, v dolžino 13 centimetrov, krvavitve pa ni bilo. Koža je bila posneta, tako da se je dobesečno videla mišica, vendar kost na srečo ni bila poškodovana. Po moji odločitvi mi je Tadej nadel pas, potem pa sem se počasi s še znosno bolečino in s pomočjo leve roke odpravil po vrvi proti površju.

Velike težave sem imel pri premagovanju ožin, kjer mi je Tadej zelo pomagal. Bolečina je bila vse hujša, prvič v življenju pa sem čutil tudi močno dehidracijo. Vračali smo se zelo počasi, saj smo za povratek iz zahtevnega brezna z višinsko razliko 45 metrov potrebovali kar 3 ure. Zunaj smo dokončno oskrbeli hudo rano ter nemudoma odšli domov, kjer so me odpeljali v bolnišnico. Še isti večer so mi operirali rano, jo zašili, v bolnišnični oskrbi pa sem ostal še dva dni.

Skica brezna.
Risal: Darko Hribar

Z Markom in s Tadejem smo se o nezgodi temeljito pogovorili in si bili enotni, da moramo prav iz takšnih izkušnje potegniti največ. Upam, da bo tudi ta zapis pripomogel k preprečevanju podobnih nesreč. Alarmiranje JRS ali posameznih reševalcev v dani situaciji ni bilo smiselno že zaradi konfiguracije brezna, sama poškodba pa je tudi narekovala takojšen izhod iz brezna. Kakršnokoli alarmiranje bi reševanje časovno precej podaljšalo, kar pa ne bi bilo v prid ponesrečenemu.

Marku Pavlinu in Tadeju Krevsu, ki sta mi ob nezgodi tovariško pomagal, se ob tej priliki zahvaljujem.